

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

6. BÖLÜM: SUPERWOMAN / SÜPER KADIN

(31 Aralık 2020)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki:
<https://www.youtube.com/watch?v=CKx9uzLCIhg>
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek ve İndirmek İçin:
<https://youtu.be/cl0Fx-qOhkA>

Videoları metne aktaran: Sinan ÖN - 11 Nisan 2021

Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Batılı insan ilahlaştı. Yani kendisini sanki bir ilahmış gibi görmeye başladı. Peygamberimiz ﷺ, Müslümanların ehl-i kitabı her hususta taklit edeceklerini bize haber vermiş ve şöyle buyurmuştur: "Sizden öncekilerin yolunu adım adım, karış karış takip edeceksiniz. Hatta bir kertenkele deliğine girseler siz de gireceksiniz." Sahabe bunun üzerine: "Ya Rasûlallah, Yahudi ve Hıristiyanlara mı uyacağız?" diye sorunca, Peygamber de "Ya kim olacak?" buyurdu (Buhari). Yani "Onlardan başka kim olacak?" Onlar ıssız, harap olmuş bir yere girseler -bir kertenkele deliği gibi- biz de onları takip edeceğiz. Herhangi bir şey yaptıklarında aynısını muhakkak yapacağız. Onların ardı sıra girdiğimiz en virane delik ise bu ilahlaşma deliğidir. İnsanın kendisini ve arzularını ilahlaştırması ve hak olan İlâh'a sadakatle teslim olmaması.

İşte toplumlarımızdaki çoğu çağdaş sorunun temeli budur. Genç kızlar ve hanımlar! Mademki bölüm size hazırladığımız "Kadın Serisi" kapsamında, o halde burada sizinle kadının ilahlaşması hakkında konuşacağız. Batılı kadınların ilahlaşma hikâyesini, meselenin köklerini, nedenlerini, tezahürlerini ve sonuçlarını birlikte göreceğiz. Sonra bazı Müslüman kadınların nasıl aynı yolda yürümeye başladığını ve "ilahlaşma deliği" dediğimiz aynı deliğe girdiklerini ve Batılı kadınları adım adım, karış karış; bazen bilerek, bazen de bilgisizce takip ettiklerini göreceğiz. Bunun nedenlerini ve tezahürlerini göreceğiz ki, Müslüman kadın dikkatli olsun ve ilerde göreceğimiz üzere ilahlaşmanın doğurduğu sonuçlardan acı çekmeden kurtulabilsin.

Batılı insan nasıl ilahlaştı? Bu arada, "ilahlaştı" kelimesi sözlükte "ibadet etme, tapınma" ve "ilahlık iddiasında bulunma" anlamlarına gelir. Siz, "İnsanın arzularını ilahlaştırması" ifadesini duyduğunuzda garipsiyor ve bunun edebî, sembolik bir ifade olduğunu düşünüyorsunuz. Hayır, hâlbuki bu bir gerçek. Allah-u Teâlâ'nın şu kavlini duymadınız mı? "Arzu ve tutkularını kendisine ilâh edinen kimseyi gördün mü?" [Kur'an; Furkan: 43] Yine şu ayeti de: "İnsan kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki hemen apaçık bir hasım kesilir?" [Kur'an; Yasin: 77] Kendisini açık ve net bir şekilde Allah'ın hasmı ve dengi olarak görüyor.

Batılılardaki bu ilahlaşmanın sebepleri nelerdir?

Sebepleri: Din ve dini terk etmek. Nasıl yani?

Ehl-i kitaba göre insanın ilahlaştırılmasının kökleri, Allah ile kulları arasındaki sınırları ortadan kaldıran tahrif edilmiş kitaplarına dayanmaktadır. Onların nazarında İlah, insanda vücut bulur. Yakup, Tanrı ile güreşir ve onu yener. Onlara göre Tanrı uyur, yorgunluk çeker ve sarhoş gibi bağırır. Onların dini, Tanrı'yı; ilahlıkla rekabet etmesin diye insanı cahil bırakmak isteyen bir varlık gibi tasvir eder. Eski Ahit'te, Yaratılış kitabında [Yaratılış 2: 16-17] şöyle diyor: Rab Tanrı, Âdem'e bir emir vererek şöyle dedi: "Cennetin tüm ağaçlarından yiyebilirsin, ancak iyi ve kötüyü bilme ağacından yeme; çünkü ondan yediğin gün kesinlikle öleceksin." Yani Rab, bilgi ağacından yemesinin onu öldüreceğini söyleyip Âdem'i yanıltmaya çalıştı. Âdem ondan yemesin de cahil kalsın diye. Âdem Rabbine itaatsizlik edip de bilgi ağacından yediğinde Rab korktu. Nitekim Eski Ahit'in Yaratılış Kitabında şöyle geçer: "Rab Tanrı dedi ki: 'Âdem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu.' Artık yaşam ağacına uzanıp ondan meyve de alabilir. Ve sonsuza kadar yer ve yaşar." [Yaratılış 2: 22] Yani Rab, Âdem'in başka bir ağaçtan meyve yemesinden, sonsuza kadar yaşamasından ve ölmeyeceğinden korkuyordu.

Bu niteliklerin tamamı, Rab'le ilahlığı konusunda yarışa girmek anlamı taşır. Allah onların söylediği şeylerden çok çok yücedir. Bu konuyla ilgili olarak Ahmad Daadoush kardeşin "عالم السر" başlıklı serisine müracaat edebilirsiniz. Özellikle "Kabala" hakkındaki üçüncü bölümde insanın ilahlaştırılmasının nereye vardığını görebilirsiniz.

Allah'la rekabet etme düşüncesinin kökeni tahrif olmuş dinlerde mevcut olup, doğa bilimlerinin gelişmesiyle de artmıştır.

Bu fikir, insanın Rabbin kendisinden gizlediği ve onu cahil bıraktığı şeyleri keşfettiği varsayımı üzerine kurulmuştur. Burada konu akışını bölmek istemiyorum ama Ey Müslümanlar, Allah'ın sizlere lütfetmiş olduğu, bilgiyi Allah'ın varlığına işaret kılan İslam nimetinin farkında olun. Böylece mahlûkata dair araştırmalarımızda derinleştikçe, her türlü eksiklikten münezze olan yüce Rabbe saygı ve taziminiz de o kadar artar, tıpkı "İmanın Hakikatine Yolculuk" serisinde açıkladığımız gibi.

Şimdi konuya dönüp şunu söyleyelim: İnsanın ilahlaştırılması düşüncesinde tahrif olmuş dinlerin rolü vardı. Peki, dini terk etmenin nasıl bir rolü var?

Onlarda dini bırakan kimsenin alternatifi genellikle bu masallardan arınmış gerçek bir din arayışı olmuyor. Aksine, ateizme veya agnostisizme (bilinemezlik) geçmek oluyor. İnsan fitratında, beşeri bir güçsüzlük duygusu ve mükemmel sıfatları olan Rabbe ibadet etme ve yardım isteme ihtiyacı vardır. Bu ibadeti gerçek Rabbe yönlendirmezse eğer, onu arzu ve isteklerine tapmak için harcayacaktır. İşte böylece Batılı insan ilahlaştı. İnsan yegâne odak noktası haline geldi. Her şey insana tâbi olmalı ve ona boyun eğmeli, o ise Yaratıcısı ve rızık vericisi de olsa hiçbir varlığa boyun eğmemeli. Dolayısıyla da kriterler, algılar ve fikirlerin hepsi şuna göre inşa edilecek:

Merkezde olan insandır. Kutsallık da ona, onun tutku ve isteklerine aittir

Merkezde olan insandır. Kutsallık da ona, onun tutku ve isteklerine aittir. Din insana tâbi olmalıdır. İnsan da ondan hoşuna gidene ve kendisine psikolojik rahatlık sağladığı kadarını almalı, ilahlaşan insanın dinde arzusuna uymayan herhangi bir şey olduğunda da o arzuya göre yorumlanmalıdır. Bu ilahlaşmış insan için çevresinde ilahlaşmış diğer insanlara zarar veren şeyler dışında yasak hiçbir şey yoktur. Allah'ın hakkı ise, dile getirilen en değersiz kelimedir.

İnsanın bu ilahlaştırılması düşüncesi Batı'da, erkekler ve kadınlar arasında iyice çığırından çıktı. Belki de kadınlarda, tahrif olmuş kitapların metinlerine bir tepki olarak şiddetini daha da artırdı. Öyle ki bu metinler kadını değersizleştirmiş ve onu, Âdem'i bilgi ağacından yemesi için ayartan, hatanın esas sebebi konumuna indirgemıştır. Bu -korkak ve öfkeli- Rab, onu hamilelik, doğum ve aylık adet dönemi sıkıntılarıyla ve erkeğin ona otorite kurmasıyla cezalandırmıştır. Nitekim bu metinleri "Batılı Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde zikrettik. İşte bu kadın, kendisini cahil bırakmak ve kendisinden intikam almak isteyen Rabb'e meydan okuyor.

Tanrı'ya dişi zamiri! (Tanrıça Hareketi)

Bu ilahlaşma -tanrıça düşüncesi- birçok şekle bürünmüştür. Bu düşünceden kendini rahibe olduğunu belirten bazı kadınlar da kurtulamamıştır. Mesela, Tanrı'ya dişi zamiriyle (she) seslenmek isteyen "Hristiyan Feminizm" adında siteler görebilirsiniz. Onların ifadesiyle "Eril bir tanrı fikri ile savaşmak" adı altında bunu yapıyorlar. Diğer yandan, tanrıça düşüncesinden ötürü putperest inançlarının benimsenmesine ve yeniden canlandırılmasına yönelik çağrılar da ortaya çıktı. Bu da eril egemenliğinden kurtulmaya yardımcı olur düşüncesiyle yapılıyor. Bu tarz fiiller, içlerinde üniversitede doktor unvanı olanların da bulunduğu Batılı kadınların eliyle yapılıyor. Örnek olarak Yale Üniversitesi mezunu meşhur feminist Dr. Carol Christ'i verebiliriz. Kendisi "Tanrıça Hareketi"ni başlatan kişidir. Tanrıça düşüncesinin canlandırılması üzerine kitaplar yazıldı, konferanslar düzenlendi. Bunlardan biri de "Ulu Tanrıça Yeniden Ortaya Çıkıyor" başlıklı konferanstır. 1978'de California Üniversitesi'nin Santa Cruz kampüsünde düzenlendi. Rabb'in dişileştirilmesini talep ederek Hristiyanlık üzere kalanlar da, Hristiyanlığı bırakıp putperest dinlere geçenler de lisanı halleriyle diyorlar ki: "Ben bir kadını ve merkezde ben varım! Tanrı'nın da ruh halime uyum sağlamasını istiyorum. Tanrı'yı kadın olarak göreceğim ve ona istediğim gibi bir kadın olarak tapacağım." Tıpkı cahiliyye insanların hurmadan put yapıp da, onu ibadet esnasında psikolojik ihtiyaçlarını karşılaması için kullanıp, sonra da acıktıkları zaman yemeleri gibi.

Bunlar, Tanrı'nın kendilerine göre uyum sağlaması gerektiğine inanan kadınlar. Bir de Batılı kadınlardan tahrif edilmiş dini metinleri inkâr edenler, sözde tanrıçalara kutsallık atfedilen putperest dinlere inanmayanlar var. Ne var ki onların da alternatifleri fitratın çağrısına icabet etmek ve doğru dini aramak olmadı. Aksine ateizme ve Rabbin varlığını inkâra yöneldiler. Batılı kadınlar arasında kendisini Tanrı'nın alternatifi olarak kabul edenler de var. Kadın, cinsel çekiciliği ve erkek üzerindeki cinsel nüfuzuyla sanki onlar için bir tanrı mesabe-

sindedir. Erkek onun çekiciliğinden ve nüfuzundan kaçamaz. Söyledikleri şarkılar yüz milyonlarca hatta milyarlarca izlenmeye ulaştı. Kontrolsüz arzuları kutsallaştırmayı simgeleyen ahlâkî yozlaşmalar içerdiğinden, o şarkıların isimlerinden bahsetmeyeceğiz. İtiraf ve kurtuluş gibi dini ibareler içeren şarkıları söyleyen ahlaksız bir tanrıça!

Bu şarkıların özeti şu: Şehvetin üzerinizdeki gücünü ve onun önündeki zayıflığınızı görmüyor musunuz? O halde Tanrı'nın bir kadın olduğunu itiraf et ve bu itirafınla kurtuluşu ve cinsel zevki elde et. Bu şarkıları defalarca dinleyen genç bir erkek ve genç bir kız neye maruz kalıyor: Ahlaksızlık, içgüdülerin uyarılması, müzik, görsel bir sanat. Onların nazarında "tanrı adam", "tanrı kadın" ve "tapınılan arzular" düşüncesi gelişiyor. Özellikle de cinsel arzuların her yerde sürekli harekete geçirildiği, şarkı ve filmlerin fitratı zedelemek, zihinleri ve duyguları yeniden şekillendirmek için kullanıldığı toplumlarda bu artıyor.

Ortak Payda, İlahlaşma

Batılı kadınlar arasında bütünüyle ve ayrıntılarıyla dini öğrenmeyi umursamayanlar da var. Rabbinin emrini araştırmak umurunda olmayan; sadece kendisi, sorunları, heva ve hevesi için yaşayanlar. Batılı kadınlardan "seçmecilik" yapanlar da var: Onlar da dinden ve tahrif edilmiş kitaplardan hoşuna gideni -dindarlık içgüdüsünü tatmin etmek için- alıyor, beğenmediğini de bırakıyor. Batılı kadınlardan bir kısmı da teville başvuruyor. Yani, dini metinleri yorumlayarak, zahirinden başka anlamlara taşıyor. Beğenmedikleri, sapkın arzularını sınırlayacak dini metinler de bunlar arasında. Bu seçmeciliğin ve yorumlamaların neticesinde eşcinsel ve transseksüel kadınlara özel kiliseler ortaya çıktı. Hâlbuki kendi dini metinleri zina ve eşcinselliği yasaklıyor. Bahsettiğimiz çeşitli gruplar ve farklı görüntüleriyle bu kadınların tamamı için ortak payda "ilahlaşma"dır.

Allah'a tam manasıyla teslimiyet ve O'nun sıfatlarının mükemmelliğine iman ilkesi Batılı kadınlarda bulunmayan bir ilkedir. Bu parçalanma ve bölünme, pusulanın kaybedilmesinin bir sonucudur. Özellikle de insanın ilahlaştırılmasından, "hak ve batılın göreliği" düşüncesi doğar. Onlara göre hak ve batılı mutlak manada açıklayan, sıfatları kâmil Rabb yoktur. Aksine, merkezde olan insandır, hakem de odur. Dolayısıyla kişiler sayısınca hak ve batıl ortaya çıkar ve mesele bu şekilde göreceli ve esnek hale gelir.

Kadının ilahlaştırılmasıyla da sapkın arzular, sapkın kadınlarca kutsallaştı, tıpkı eşcinsellik ve zinanın "cinsel özgürlük" adıyla kutsallaştırılması gibi. Bu özgürlüğün neticesi, onların nazarında ilahlığı tamamlanmamış ceninin kürtajla düşürülmesidir. Batılı feminist çağrılarını duyuyorsunuz. Eşcinsellere özgürlük, cinsiyet değiştirme, zina ve kürtaj aynı paket içinde

sunuluyor. Batılı kadın, kertenkele deliğine girdi. İnsanın da, arzularının da ilahlaştırıldığı kertenkele deliğine girdi "Batılı Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde gördüğümüz gibi bu deliğe girdi veya girdirildi, ayartıldı ve aldatıldı. Hâlbuki kendisine korunmuş olan bir vahiy arayabilirdi. Kaybolmasına katkı sağlayan tahrif edilmiş dini pusulası yerine; Rabbiyle, kendisiyle ve diğer insanlarla ilişkisini düzenleyen sağlam bir pusula arayabilirdi. Ama yapmadı ve sağlam pusulayı kaybetti. Arzularına uyup, bir sapkınlıktan diğerine geçti.

İşte bu, Batılı kadınların hikâyesi.

Şimdi de Müslümanlara gelelim! Bu serimiz sizlere yönelik ey Müslüman kadınlar! Öyleyse haydi gelin şimdi de Müslüman kadınların durumuna bir bakalım! "Bir kertenkele deliğine girseler bile onları takip edeceksiniz."(Sahih-i Buhari) Müslüman kadınlardan da Batılı kadınları "ilahlaşma deliğine" girinceye dek takip edecek olanlar var. "Müslüman kadınlardan Müslüman olduklarını söyledikleri halde "ilahlaşma deliğine" girenler mi var?" Evet... Bu da söz sahibi devletlere bağımlılığın bir parçası. Onları düşüncede, duygularda, hareket noktalarında, kriterlerde, her şeyde ve girdikleri her kertenkele deliğinde taklit etmek.

Hiç şüphesiz Müslüman kadınların İslam'daki konumu da tek bir durumla sınırlı değil. Çok büyük bir imana sahip olan, bilerek, severek ve yücelterek Allah'a ruhen ve bedenen teslim olanlar var. Bir de gevşek davranan Müslüman kadınlar var. İlişkilerinde, görüntüsünde ve başka hususlarda Şeriatin ölçülerine uymakta gevşek davranan, ancak Allah'a günahını itiraf ederek, O'na kulluk etmesi gerektiğini kabul edenler. Müslüman kadınlardan, İslam'ın hükümleriyle; bu hükümlerin yanlış uygulamasını iyi bir şekilde ayıranlar da var. Bunlar Allah'ın hükümlerini yücelterek, onlardaki hikmet ve rahmeti fark eden, aynı zamanda da erkeklerin hâkimiyeti ve çok eşlilik gibi bazı hükümlerin yanlış uygulanmasına itiraz edenlerdir. İslam'ın bazı hükümlerinden nefret eden kadınlar da var. Bunlar sert babadan veya dindar olmayan bir kocadan gördükleri kötü davranışlardan veya sistematik bir medya çarpıtmasından ve bazı hükümlerden nefret etmelerine sebep olan basmakalıp düşüncelerden etkilenmişlerdir. Ancak onların bu nefretlerinin tedavisi kolaydır; çünkü esasında Allah'a saygı duyuyor ve O'na kulluk etmenin önemini farkında olarak, kendisini suçluyor ve birinden dinini sevmesi hususunda kendisine yardım etmesini istiyor. Kalbinden Rabbinin sözleri ve Peygamberinin ﷺ sünnetine dair her türlü olumsuz düşünceyi de çıkarıyor.

Buna mukabil kendileri farkında olmadan ilahlaşmış kadınlar da var. Ey Müslüman kadın! Sen bu yelpazenin neresindesin?

Bu bölümde cevabı kendin vermen için sana yardımcı olacağız. Bu sözler sana yönelik olacak, senin hakkında değil. Bu bölümde nefisler galeyana gelmesin ve aşırı taassup sebebiyle edinilecek faydalar kaybolmasın diye herhangi bir isimden bahsetmeyeceğim.

Allah sana ikramda bulunsun ey hanım kardeşim, keşke şimdi sakince düşünsen; çünkü şimdi kimse sana yargıda bulunmak için bakmıyor, kimse seni cevap ver diye kışkırtmıyor. Sen arındırmak için kendi nefisine bak: "Nefsini arındıran muhakkak kurtulmuştur." [Kur'an; Şems: 9] Bu fırsatı lütfen kaçıрма! Çok açık ve aşırı uçta örnekler, mesela: İslam'ı benimsemiş ve Batılı kadınları taklit ettikleri oldukça belli olan insanlar mevcut; onlarla bağlantılı şu isimde kuruluşlar görüyorsunuz: "Müslüman Geyler, Lezbiyenler ve Transseksüeller Birliği" . Laik kadınlar da var. Açıkçası laiklik özetle insanın ilahlaştırılmasıdır. Laik bir kadın din ile siyaset birbirinden ayrılmalı, din ibadet mekânları ve kişisel bir takım ritüellerle sınırlanmalı dediğinde ve dinin kapsayıcılığını reddettiğinde, kısacası o, Allah'ın emri hususunda insanın istediği gibi davranmasını ve dine aşılmaz sınırlar koyabilmesini, insanın hakkı olarak görüyor. Bu, insanın ilahlaşmasının ve Allah'a baş kaldırmasının en açık tezahürüdür. Ama bu sözlerimiz kertenkele deliğine girdikçe girenler hakkında değil. Sadece kendilerinde hafif surette ilahlaşma eğilimi olanlar içindir. Onlar Müslüman ülkelerde Batılı yönelimden ve laikçe çağrılardan etkilenmişlerdir. Fakat hâlâ İslam'a bağlıdırlar. Bu tür bir ilahlaşmanın tehlikesi, gizli olmasıdır. Daha gizli ve etkisi daha az gibiyse de Batılı kadınlarda gördüğümüz aynı nedenler ve belirtiler mevcuttur. Çünkü bu Müslüman kadınlar Batılı kadınların onlardan önce geçtikleri yolun henüz başındalar.

Tüm mesele, zaman ve sapkınlıkların üst üste birikmesi meselesidir. Müslüman kadının bir gün, aklına dahi gelmeyen bir raddeye varması mümkündür. Eğer bu neticelere o ulaşmazsa, belki de gelecek nesil ulaşacaktır. Umudumuz o ki bahsettiğimiz Müslüman kadın aslında Batılı kadınları taklit etmek istememiş olsun. Aksine, gördüğümüz bütün bu örneklerden tiksinti duyuyor olsun. Ancak ne yazık ki büyümeye elverişli, benzer tohumlar var: Pusulanın kaybedilmesi, ilkelerden sapma ve arzulara uyma gibi. Bunlar; Müslüman kadını da, hissetmeden Batılı kadınlarla aynı sonuca götürebilir.

Gelin Müslüman hanımlar siz hissetmeden nefislerinizde büyüyen bir "ilahlaşma tohumu" olup olmadığını görmek için yardımlaşalım. Birçok Müslüman kadın çatışma yaşıyor. İslam'a mensubiyetinden memnuniyet duyuyor, Allah'ı ve Rasulü'nü de genel olarak seviyor; ancak Allah ve Rasulü'nün emirlerine kayıtsız şartsız teslimiyette isteksiz davranıyor. Allah'ın ona karşı âdil olduğundan da emin değil. Tamamen İslam'ı bırakmak da istemiyor; çünkü bu da onu psikolojik olarak güvenli hissettiği daireden uzaklaştırıyor. Bilinçaltında bulunduğu

çözüm ise, kendisini ve arzularını odak merkezi haline getirmek. Tabii görünen o ki, o bunu "arzular" olarak değil, "akılcılık" olarak isimlendirecek. Ama o; İslam Şeriatinin, aklının hükmüne boyun eğmiş olduğunu fark etmiyor. Hâlbuki daha önce bir gün bile nefsinin arzularını, "bu aklına" tâbi kılmayı düşünmemişti. Eşyayı değerlendirip, ölçtüğü kıstasın doğru bir kıstas mı, yoksa başkalarının hatalarına ve klişelere gösterilen tepkinin ve arzuların, medyanın ve filmlerin, yurtdışında programlı okul eğitiminin ve daha önce bahsettiğimiz "Rambolar" ve "Serkeş Akrabalar" projelerinin bir neticesi mi olduğunu fark edemiyor. Kendi kendinin odak noktası haline getirildiğini, sonra da tanrılaşmış nefsiyle, İlah olan Rabbi uzlaştırmaya çalıştığını da düşünemiyor.

Gel hanım kardeşim, şimdi bu tanrılaşma biçimlerini hep beraber görelim. "Hatta bir kertenkele deliğine girseler, siz de onların ardından girmeye çalışacaksınız." (Sahih Buhari)

Bu tanrılaşma biçimlerini dört kelimeyle özetleyebiliriz: İsteksizlik, muhalefet etmek, seçmecilik ve te'vilcilik.

İlk biçim: Seni yaratanın emrini öğrenmek hususunda aslen isteksiz olmak.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." Kulluk; en kapsamlı tanımıyla hayatın her alanında Allah'a itaat etmektir. Namaz kılıyor olabilir, dinden manevi ihtiyaçlarını karşılayacak kadarını da alabilir. Ama Allah'ın emrine tam manasıyla teslim olmaya gelince, aslında O'nun emrini öğrenmek istemez ki ona itaat etmek durumunda kalmasın. Odak noktası o ve onun istekleridir. Allah'ın emrini öğrenirse, bu onun istekleriyle çelişebilir; o nedenle esasında onu öğrenmekten kaçınır. Öyleyse, kendini dininde gevşek davranmadığına nasıl ikna ediyor? Bir nefret söylemi geliştirerek kendisine psikolojik bir hile yaparak... Peki, neyden nefret ediyor? Kadın hakları konusunda oldukça katı olan hocalardan, erkek egemen fıkıh anlayışından. Böylece zamanını ve çabasını onları eleştirmeye harcıyor. Onlarla mücadele ederken, itaat etmesi için gerekli olan Allah'ın emrini araştırmayı ihmal ediyor. Hâlbuki hayatına ve rahatça yaşamasına etki edecek pek çok hüküm mevcut iken, fetvalara öncülük edenlerin bazı konulardaki yaklaşımlarını çok sert bulur. Dolayısıyla da, "Belki bu hükümler, dinde katı olan bazı hocaların yanlış anladığı ya da dini metinleri hatalı yorumladığı konulardır" der. "Belki başörtüsü farz değildir. Belki kadın-erkek arkadaşlığı haram değildir." Bu sebeple de takip edeceği hakiki bir orta yolu asla aramayacak.

Bir de onu, şu gibi sözler söylerken görürsün: "Ben âlim değilim, dini konularda uzmanlığım da yok. Ama dinin, bu kişilerin dediği gibi olması imkânsız! Cevabını bilmediğim sorular soruyorum. Ancak İslam'ın bu şekilde olması makul değil. Rabbim bana düşünmem için

bir akıl verdi, bu insanların sözleri ikna edici değil." Bu arada, ben burada bazı Müslüman kadınların söylediği sözleri aktarıyorum, bu sözleri kendim üretmiyorum. Konuyu kişiselleştirmemek için genel manayı söylüyorum.

Peki, ya bundan sonra ne olacak ey Müslüman kadın? Erkek egemen fikhî, sert hocaların katılığını, dar fikirliliği eleştirdikten sonra ne olacak?

Onların fikhî anlayışı -sana göre- zorbacadır ve Müslümanların akıllarına girip onu mahvediyor öyle mi?

Peki; ya senin vaktini, seni hayal dünyasında yaşatan Hollywood filmleri izleyerek geçirmen makul mü?

Ya takipçilerine psikolojik ve ahlâkî yönden pek çok zararı olan bu filmleri tavsiye etmen?

Peki ya dengeli ve girişimci oldukları düşüncesiyle Batılı kadınların konumlarını yükseltmen?

Süslenip, güzelleştiğin fotoğraflarını paylaşman ve tek başına ziyaret ettiğin ülkelerin sayısı gurur duymana ne demeli?

Birisi de kalkıp seni eleştirdiği, bunların haram olduğunu söylediğinde galeyana geliyor ve belki de onunla alay ediyorsun. O kişiyi de katı, bağınaz, dar ufuklu, taş kafalı sayıyorsun.

Tekrar ediyorum, bütün bunlar Müslüman kadınlarda gördüğümüz bir takım eylemlerdir. Peki, tüm bunlara harcadığın vaktin bir kısmını Rabbinin emrini ve gerçek İslam'ı, hem kendin öğrenmek hem de bizlere öğretmek için kullansan olmaz mı?

Erkek egemen olmayan, katı ve kapalı da olmayan doğru fikhî anlayışı nedir?

Her zaman, "Rabbim bana kendisiyle düşünüyüm diye bir akıl verdi ve sizin sözleriniz ikna edici değil." demiyor musun?

Öyleyse bu aklınla "erkek egemen" fikhî öğrenip onu şaibelerden temizleyemez misin?

Doğrudan Rabbinin sözlerine müracaat edip, "İslam gerçekten nedir?" "Rabbinin kelamı tam olarak nedir?" bunları bize anlatamaz mısınız?

Yoksa aklın inşa etmekten ziyade eleştirmeye mi yetiyor?

Hocaların dini kötü temsil ettiğine inanıyorsan, senin de dine dair bir çaban varsa, onu sen öğren ve iyi temsil et olmaz mı?

Biri sana, "Bu yaptığın haramdır ve delili de şu ve şudur" dediği zaman, ona vereceğin ilmî cevap, delile delille karşılık vermektir, değil mi?

Yoksa "Sizler dini katı yorumlayan, erkek taraftarlarısınız!" ibaresi mi her söze verdiği cevap?

İlahlaşmış bir kadın tarafından kullanılan ilk yöntem budur. O açıkça dinini terk etmez ve kendi ilahlaşması ile Yaratıcısının ilahlığını uzlaştırmaya çalışır. Bunu da arzularına uyararak ve dini kötü temsil edenlere duyduğu nefret gerekçesiyle arzularına uymayan dini öğrenmekten kaçarak yapar.

İkinci biçim: Allah'ın emrine muhalefet etmek.

Mesela, Müslüman bir kadın şöyle söyleser: Bir erkeğin dört kadınla evlenmesi caiz iken, kadının dört erkekle evlenmesi neden caiz değil? Hikmeti belli olup, üzerinde düşünülmesi gereken bir meseleyi sorduğunda durum tamamen farklı olacaktır. Ama sorun, bir hüküm kabul edip, ona teslim olmak için hikmetini bilmeyi şart koşmandır. Sen bu şekilde Allah'ın emrine itaat etmiş mi oluyorsun? Yoksa Allah'ın hükmünü kendi değer yargılarıyla ölçmüş ve kendi ölçünün de kutsal olduğunu mu varsaymış oluyorsun? Mesela Allah'ın emirlerinin erkek ve kadın arasında mutlak eşitliği sağlaması gerektiğini farz ediyorsun. Sana Allah'ın emirlerinin mutlak eşitliği sağlamasının şart olmadığını; aksine hakkı ve adaleti sağlaması gerektiğini, iki cins arasındaki eşitliğin bazen batıl ve adaletsiz olacağını söylesek, sen de bundan sonra: "Ben ikna olmadım." ya da "Bu mantıksız!" desen, O zaman şu iki durumdan söz edilebilir: Bunlardan birincisi: Sen bunun Allah'ın emri olduğunu itiraf ediyor ama ona karşı çıkıyorsun. Peki bunun bir ilahlaşma olduğunu görmüyor musun?

"Ey iman edenler! Allah'ın ve Rasûlünün (emrettiği şeyin) önüne kendinizi geçirmeyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah işitendir, bilendir." [Kur'an; Hucurât: 1] Sen böylece, kendi mutlak eşitlik kriterini Allah'ın emrinin önüne geçiriyorsun. Kendi arzunu ve hatalı kriterini akla uygun olarak isimlendiriyorsun. Hâlbuki iman ettiğin Allah bunu "cahiliyye" olarak adlandırıyor: "Yoksa cahiliyye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Gerçeği kesin olarak bilip kabul eden kimseler için Allah'tan daha güzel hüküm sahibi kim olabilir?" [Kur'an; Mâide: 50]

İkinci ihtimal ise: "Bu Allah'ın emri değil. Bu sözü söyleyen bir dinin Allah'ın dini olduğunu söylemek imkânsız" mı diyorsun?

- Neden ikna edici değil?

Peki, senin ölçütlerinin neden doğru olduğunu varsaydın ve kendi ölçülerinin batıl ve arzularla yoğrulmuş olduğundan hiç şüphelenmedin?

Ya sen yanlış cetvelle ölçüyorsan?

Neden kendi yargılarının kutsal olduğunu varsaydın? Bu da yine ilahlaşma değil mi?

İlahlaşmanın üçüncü biçimi ise: Allah'ın emrinin heva ve hevese göre te'vil edilmesi / yorumlanmasıdır.

Bu da vahyin kendine ait hiçbir ayırt edici özelliği olmayan, esnek, mizaca göre yapılandırılabilir bir nesne haline gelmesidir. O bayan hiçbir arzusundan taviz vermek istemiyor, aynı zamanda günah işlediğini de kabul etmek istemiyor. Buna rağmen Allah'a itirafta bulunup, kulluk makamının gereğini yapsaydı, Allah'ın şu sözünün kapsamına girmiş olurdu: "Bir başka grup var ki, günahlarını itiraf ettiler. Bunlar yaptıkları iyi işlerle kötü işleri birbirine karıştırdılar. Umulur ki Allah onların tevbesini kabul buyurur. [Kur'an; Tevbe: 102] Ama o itiraf etmiyor ve arzularına uyarak hata yapmadığı konusunda kendisini rahatlatacak birini arıyor.

Hanım kardeşim! Adnan İbrahim'in, Muhammed Şahrur'un, Ali Mansur Keyyâli'nin ya da kelimelerle oynayıp, anlamlarını çarpıtan başkalarının sözlerini beğendiğinde kendine bir sor. Onlar "İslam'a Çağdaş Bir Bakış", "Yeni Bir İslam Okuyuşu" diyerek icmayı (âlimlerin görüş birliğini) yok sayıyorlar Kendi nefsinin bir sorgula:

Gerçekte ne oldu?

Onların sözlerine de, başkalarının sözlerine de hakkı arayan bir araştırmacı, her ne olursa olsun Yüce Allah'ın rızasına ulaşmak maksadıyla O'na itaat eden bir kişi psikolojisiyle mi yöneldin?

Yoksa bazı hükümlerden nefret eden bir kişi psikolojisiyle mi?

Senin peşin hükümlerin ve terk etmekte zorlandığın arzuların var. Hatalı olmadığına dair seni rahatlatacak ve sana bütün bunların şer'i olarak gerekçesini söyleyecek kimseleri arıyorsun Yine söyleyelim, tüm bunlar varsayım değil, aksine hepsi bazı feministlerin Şahrur'a gösterdiği şefkat dalgası sırasında ortaya çıktı. Sorunun sadece feminizm sorunu olmadığı da ortaya çıktı; dini hükümlerin reddedilmesi söz konusu. Onlar Şahrur ve benzerlerinin şahsında "Kur'an'ı anlamada reformist bir âlim" adıyla kendilerine çıkış noktası buldular.

İlahlaşmanın dördüncü biçimi: Seçmecilik

Yani bir kadının vahiyden hoşuna gideni alması. Mesela, kadınlara davranış konusunda tavsiyede bulunan ayetler duyduğunda itaatle boyun eğer, ama arzusunun uymayan bir ayet duyduğunda yüz çevirir, itiraz eder ya da Allah'ın emirlerinin zahirini bırakıp, onlara başka bir yorum aramaya koyulur.

Allah-u Teâlâ bu davranışı nasıl açıklıyor biliyor musun? "Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamber'e çağrıldıklarında içlerinden bir grup hemen yüz çevirir. Eğer hüküm kendi lehlerine olursa itaat ederek, gelirler." [Kur'an; Nûr: 49]

Peki, bu durumun tanımı ve buna sevk eden psikolojik etkenler nelerdir? Ayetler devam ediyor... "Onların kalplerinde bir hastalık mı var? Yoksa şüphe mi ediyorlar? Yoksa Allah ve Rasûlü'nün kendilerine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır! Onlar, zalimlerin ta kendileridir! [Kur'an; Nûr: 50]

Kalp hastalığı: Kalbin ibadet derecesinde arzularla dopdolu olması ve Allah'ın adalet ve hikmetinden şüphe ederek, O'nun kendilerine adil davranmadığı hissiyatını taşımaktır. Ayetler devam ediyor... "Oysa müminler, aralarında hakem olarak Allah'a ve Rasûlü'ne çağrıldıkları zaman, ancak ve ancak 'İşittik ve itaat ettik!' diye cevap verirler. İşte kurtuluşa erecek olanlar, yalnızca bunlardır." [Kur'an; Nûr: 51] Bu arada, bu ayetin iniş sebebi Peygamberin ﷺ Cüleybib'le yaşadığı bir hadisedir. O; kimsenin, kızıyla evlendirmek istemediği bir gençtir. Rasûlullah onu Ensar'dan bir ailenin kızını istemesi için gönderir. Kızın ebeveyni tereddüt edince, kız onlara şöyle söyler: "Allah Rasûlü'nün emri hususunda mı tereddüt gösteriyorsunuz? Beni Allah'ın Rasûlü'ne götürün, çünkü o beni zayı etmez." İşte Rasûlullah'ın ﷺ emrine, sevgi, saygı, hürmet, tazim ve güvenle teslimiyet gösteren bir kız... Rasûlullah da onu Culeybib'le evlendirdi ve akıbeti de güzel oldu.

Seçmeciliğin Müslüman kadınlar arasında yaygın olan önemli biçimlerinden birisi; "hümanizm" dininin takip edilmesi. Bu dinde; fikirler, ilkeler, insanlar ve tutumlar, "insânî" kriterlere göre değerlendirilir, mesela merhamet ve başkalarına iyilikte bulunmak gibi. Bir kişiyi değerlendirdiğinde, onu insanlarla olan ilişkilerine göre değerlendirir. O kişinin kâfir veya Müslüman olması onu alakadar etmez. Hatta aksine, o bir kişiyi yüceltir, biri de o yücelttiği kişinin ateist ya da müşrik olduğu konusunu gündeme getirirse; galeyana gelir, alay eder ve bu düşünceyi küçümser. Çünkü Allah'ın hakkı ona göre basittir ama insanın hakkı oldukça değerlidir. Bu, insanın ilahlaştırılmasının en açık tezahürlerinden biridir, ancak kendisini bunun İslam'a aykırı olmadığını söyleyerek ikna eder. Kendince merhamet ve iyilik

etmekle ilgili, daha insancıl gördüğü nasları (ayet ve hadisleri) seçer. Şirk ve imanla ilgili naslardan da tamamen yüz çevirir.

İlahlaşmanın bu biçimlerinin Batılı kadınlarınkine benzediğini fark ettin mi?

İsteksizlik, muhalefet etmek, seçmecilik ve te'vilcilik. Bütün hepsinin ortak yönünün pusulanın kaybedilmesi ve arzuların peşinden gitmek olduğunu fark ettin mi?

Müslüman bir kadın dinini öğrenmeyi bıraktığında, kendince dini katı yorumlayanları eleştirmekle yetindiğinde ve dinin bazı hükümlerine itiraz ettiğinde, Allah'ın emrini arzularla örtüşen bozuk yorumlarla te'vil edenleri takip ettiğinde, dinden istediği şeyleri seçtiğinde, bütün bunların ortak yönü vahyin ipini gevşek tutması pusulasız yürümesi ve arzularına uymasındır. Hâlbuki Allah'ın kelamını da duymuştur: "Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin." [Kur'an; Bakara: 208] Yani: Bütün ayrıntıları ve hükümleriyle İslam'a girin. Sizi kertenkele deliğine girdirecek şeytanın izinden gitmeyin. Tıpkı Ehl-i kitabı sizden önce o deliklere girdirdiği gibi şeytan, sizi de daha önce yapmayı aklınıza dahi getirmediyiniz şeyleri yapmaya sevk edebilir.

Şimdi sana bir soru ey Müslüman kadın: Batılı kadın pusulayı kaybettiyse, sen neden kaybedesin?

Senin dinin onun dini gibi değil ve sen ondan daha hayırlısın. Onun dini; Rabb'i, insanı sanki cahil bırakmaya çalışıyor gibi gösteriyorsa da senin dinin, Rabbin -subhânehu ve teâlâ-hakkında şöyle diyor: "Allah, Âdem'e bütün isimleri öğretti." [Kur'an; Bakara: 31] Onun dini; Rabb'i aciz ve noksan gösteriyorsa da senin dinin Allah'ı mükemmel, yüce, üstün, azametli sıfatlarla ve yaratılmışlardan tamamen farklı bir şekilde tanımlıyor. Onun dini; Rabb'i, kadını hamilelik ve doğumla cezalandırarak ondan intikam alıyor gibi gösteriyorsa da, senin dinin bunları senin için bir ecir ve kadrinin yükselmesine vesile kılmış, evlatlarının senin ayağına kadar hizmet etmesini de senin hakkın saymıştır. Dinlerindeki hurafelere inanan Batılı kadın eğer saptı ve yoldan çıktıysa, bu hurafeleri inkâr edip, ateizmi seçen kadınlar da aynı şekilde sapmış, yoldan çıkmıştır.

Peki, sen neden yoldan çıkacaksın? Geçen bölümde, senin dinini ve Allah'ın sana bahşetmiş olduğu korunmuş vahiy pusulasını gören Batılı kadınların Müslüman olmaları hakkında anlattıklarımızı görmedin mi?

Ey Müslüman kadın! Kendini bir sorgula, sen o deliklere girmekten uzak, bağımsız, mümin bir kişilik misin?

Sevgiyle ve teslimiyetle Rabbinin Şu sözüne icabet edip, itaat edecek misin: "Allah ve Rasl, bir işte hüküm verdiği zaman artık inanmıŐ bir erkek ve kadının, o iŐi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Rasl'ne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düŐmüŐ olur." [Kur'an; Ahzb: 36]

Yoksa yine merkeze kendini ve arzularını mı koyacaksın?

zerinde otorite kuracak bütün yetki mercilerini, Yüce Allah'ın otoritesini reddetmene imkn tanınması için red mi edeceksin?

Nefsini bir sorgula: Her hususta Allah'a teslim olma ilkesine sahip misin?

"De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm lemlerin Rabbi olan Allah içindir." [Kur'an; En'm: 162] Sende bu teslimiyet var mı?

Buna aykırı davrandığında kusurlu olacağını itiraf edebilecek misin?

Yoksa sana psikolojik bir istikrar ve tatmin duygusu sağlayacak kadar dinden bir takım Şeyler yapmakla mı yetineceksin? Nitekim bunlar ilahlaşmış insanın ihtiyaçları arasındadır. Kendini de İslam'ı sevdiğine ikna edeceksin, ama o da kendi arzularına göre kesip bitiğin bir İslam değil mi?

İslam, ilahlaşmanın tam karŐıtıdır

Kardeşlerim biz "İlahlaşmış Müslüman kadın" dediğimizde aslında bu, kendisiyle çeliŐen bir ifadedir. Çünkü İslam, ilahlaşmanın tam karŐıtıdır. İslam: İŞleri Allah'a bırakmak, O'na teslim olmak ve her eksiklikten münezzehtir olan Allah'a kulluğun gereğini yapmaktır. Arzularını ilahlaŐtıran Müslüman bir kadın dediğimizde, bu da çeliŐkili bir ifadedir. Çünkü İslam arzulara karşı durmak demektir. "Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi kötü arzularından alıkoyarsa, onun da ebed barınağı cennet olacaktır!" [Kur'an; Nzit: 40-41]

Sonuç olarak: Bu ilahlaşma sana ne kazandıracak ey Müslüman kadın?

Sana mutluluk getirecek mi, ya da itibar kazandıracak mı?

UĞradığın bir zulümden seni kurtaracak mı?

İlahlaşma deliğine daha önce girmiş Batılı kadına bakarak geleceği ngrebilirsin. İlahlaşan Batılı kadının akıbeti ne olmuŐtu?

Gerçekten İlah olmanın itibarını elde etti mi?

Bunun cevabını "Batılı Kadının Özgürleştirilmesi" bölümünde gördük. Bu ilahlaşmasının onun sadece tükenişini, aşağılanması ve değersizleşmesini artırdığını gördük. Bu, Allah-u Teâlâ'nın şu kavlini de ispatlıyor: "Kim de beni anmaktan yüz çevirirse mutlaka sıkıntılı bir hayatı olacaktır." [Kur'an; Tâhâ: 124] Erkek ya da kadın her kim Allah'a kulluktan yüz çevirir ve arzularını ilahlaştırırsa, onun akıbeti Allah-u Teala'nın şu kavlinin bir tasdiki olarak zillet olur: "Görmez misin göklerde ve yeryüzünde bulunanlar; güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu hep O'na secde etmektedir! Niceleri de azabı hak etmiştir. Allah'ın hakir kıldığı kimseyi onurlandırabilecek birisi yoktur. Allah'ın hakir kıldığı kimseyi onurlandırabilecek birisi yoktur. Kuşkusuz Allah dilediğini yapar." [Kur'an; Hacc: 18]

İlahlaşan ve Allah'a gerçek kulluk yapmaktan kaçınan Batılı kadın, gördüğümüz gibi insanlara kul olarak bitti, tükendi. Kıymetli erkek ve hanım kardeşlerim! Bu bölüm kadın serisi kapsamında, kadınların Rableriyle, kendileriyle ve etraflarındaki insanlarla ilişkilerini düzenlemek içindi.

Bugünkü bölümümüzün özeti:

Vahiy pusulasını bırakma, vahyin iplerini tutan ellerini gevşetme ve sorunlarına onun dışında çözüm aramaya çalışma. Saygınlık ve itibarı da; kudreti sonsuz ve hikmet sahibi olan Allah'a kulluğa devam etmekte ara. "Kim izzet (şan ve şeref) istiyorsa, o hâlde (bilsin ki), izzet tamamıyla Allah'ındır." [Kur'an; Fâtır: 10] Sana, "Zillete katlan." diyenlere kulak asma! Aynı zamanda, şan ve şerefin Müslümanlığının dışında olduğunu sana telkin edenleri de dinleme. Dininle şerefli ve saygın bir şekilde yaşayabilirsin. Sadece dininle...

Ama bundan sonra da nefsinde Şeriatin hükümlerine karşı bir parça soğukluk ve adalete dair de şüpheler olabilir. Nefsin seninle mücadele ediyor. Sen kulluk makamında olduğunun farkındasın ve Allah'ın adalet ve hikmetine de tamamen iman ediyorsun. Fakat yine de bazı hükümlerle ilgili hâlâ nefsinde bir şeyler var. Bir sonraki bölümde kalplerimizi bu sıkıntıdan arındırmak için Allah'ın izniyle yardımlaşacağız.

Son olarak:

Ey Müslüman kadınlar, hepimiz bir kez daha hatırlayalım ki Allah doğru pusulayı kendisinden istememiz için bize rehberlik etmiştir. Böylece hidayet üzere yürüyebilir, yoldan çıkanlarla beraber kaybolmaz ve onları kertenkele deliğine kadar takip etmemiş oluruz. Bizler her gün namazlarımızda şu ayetleri okuyoruz: "Bizi dosdoğru yola ilet. Nimetine erdirdikleri-

nin yoluna; gazaba uğramışların yoluna da, doğrudan sapmışların yoluna da değil!" [Kur'an; Fâtiha: 6-7]

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun